

PŘÍBĚH

BAČA A CÍSAŘ

„Tu se spokojeně žije“, takový, do dřeva vypálený nápis, visel na salaši na hoře Kozubová. A byla to pravda. Bača si žil skromně. Jednou navštívil blízké šance i císař, a řekl si, že by bylo zajímavé toho baču vyzpovídat.

„Tak ty si tu bačo bezstarostně žiješ, jako vidím, co?“ ptal se bači císař.

„Spokojeně,“ odpověděl prostě bača.

„No vidíš, to mi vrtá hlavou. Já jsem tvůj císař, zlata mám plné pokladnice, kde kdo mi slouží, ale spokojen nejsem.“

„Nezávidím vám, jasný pane zlato, ani sluhu,“ odpověděl znovu důstojně bača.

„Ale já ti závidím tvůj bezstarostný život, bačo,“ odvětil mu císař a dodal: „však se postarám, abys teď také nějakou starost měl. Do roka a do dne mi odpovíš na tři otázky: ‚Kolik koleček — by bylo třeba k přemístění Kozubové?‘, ‚Co je na světě nejjasnější?‘ a ‚Co si teď myslím?‘ Pro odpověď si k tobě přijdu opět za rok. Budou-li správné, dostaneš sto zlatých dukátů, ale neodpovíš-li správně, budešo hlavu kratší.“

Bača ze salaše sundal destičku s nápisem a zlostně ji hodil do ohně, neboť právě ona zapříčinila jeho nynější starost. Bača od té doby pohubl a chodil jak bez duše. Až si toho všiml jeho soused — uhlíř. Žil s početnou rodinou v polorozpadlé chajdě, hluboko pod salaši.

Uhlíř měl baču rád a jednou mu říká: „Nestarejte se bačo, pomohu vám. Až si za rok přijde císař pro odpověď, budu mu místo vás odpovídat já. Vy se budete dívat z bučiny a o dukáty se rozdělíme, jo?“

Bača jen nevěřicně pokýval hlavou a místo o dukátech přemýšlel o trestu. Rok minul a v určený den přiběhl uhlíř, že se už blíží císařova družina. Bača zbledl,

povídka

ale uhlíř mu sňal z hlavy jeho střecháč a narazil ho sobě hluboko do čela. Do ruky si vzal pastýřskou hůl, hvízdal na psa a jakoby nic si hleděl stáda. Bača se ukryl v blízké bučině a sledoval, co se bude dít.

Když císařská družina dorazila přes salaš, uhlíř vesele pozdravil.

„Minul rok, jdu si pro odpověď. Divím se, že mě tak vesel vítáš,“ řekl císař.

Uhlíř se nedal zmást a hbitě odpověděl: „Dobře si ty otázky pamatuji. Odpověď na první, kolik koleček bych potřeboval k přemístění Kozubové by záviselo od velikosti těch táček. Kdyby ty táčky byly velké jako ta hora, tak jenom jedny, ale kdyby byly menší tak i více.“

Tu první odpověď shledal císař správnou a uhlíř pokračoval: „No, a co je na světě nejjasnější? To u nás v horách ví každé malé dítě. Je to jasné slunce, pane císaři, tu smělou odpověď, vám zdůvodním. Na vás se mohu dívat, jak dlouho chci a oči mě nezabolí. Ale podívám-li se na jasné sluníčko, nevydržím to dlouho.“ Chtě nechtě, i tuto odpověď, ač s nelibostí, musel císař i jeho družina uznat.

„Na třetí otázku, co si teď pane císaři myslíte, vám odpovím jen krátce, vy si, pane myslíte, že mluvíte s bačou, ale mluvíte jen s uhlířem, chudobným a posledním z vašich poddaných.“ Císař se svou družinou uznal odpověď, až když bača sňal střechatý horalský klobouk.

Všichni se zasmáli, ale byl to smích neupřímný. Císař pak vyňal váček s penězi, komoří odpočítal sto dukátů a podal uhlířovi. Pak se císař s družinou vracel zpět do doliny. Bylo mu hanba, že nad ním zvítězil prostým rozumem obyčejný člověk — uhlíř. Bača s uhlířem se poctivě rozdělil o peníze a opět si pak na Kozubové spokojeně žili.

274

SIHÁČEK

září 2016

CO SE STALO

Jak to zvládáme

7. 9. — byla první poprázdňinová schůzka. Počasí bylo teplé, sice pod mrakem, ale po dvou deštivých dnech bylo pěkně.

Začali jsme v klubovně, pozdravili se po prázdninách, zopakovali si pár věci o fungování oddílu — měli jsme totiž dva potenciální nováčky Káju a Pát'u.

Rozdali jsme šušně za červnové bodování a předali Lucce měsíční ocenění za vítězství.

Potom jsme se vydali ven, a protože bude tradiční střelecká soutěž, začali jsme se střelbou, pro začátek vleže. Ti, kteří nestříleli, si pohrávali s ringo kroužky. Na závěr jsme v kruhu hráli na prostředního.

V dalším čase, jsme stále venku, ještě trochu poběhali, pozpátku, bočmo, kupředu a nakonec napřímo ze sedu.

Konec schůzky jsme strávili v klubovně. Olča si vzala kroniku, předali jsme oddílové ocenění za první pololetí roku 2016, plán akcí na 2. pololetí roku a »první poprázdňinové číslo« oddílového časopisu.

14. 9. — přišlo po několika dnech lehké ochlazení, ale i přesto stoupaly teploty nad 25 °C.

Dnes nás čekala příprava naší nové dlouhodobé hry. Cílem bude získávat červíčky pro ptáčky. No a vyzdobení ptáčka byl náš dnešní cíl. Pro tentokrát jsme si vybrali, ne zcela obvyklou techniku vysypávání barevným pískem.

Jak dopadla naše snaha, si můžete prohlédnout v »Půlčíku«...

Ti kteří měli hotovo, nejprve odešli odstřílet přípravu na Pažbu. Dnes jsme stříleli z pušky v kleče. Potom si už vyzkoušeli svou dovednost s indiacou (opeřeným placatým balónkem). Následovala krátká desetiminutovka, během které si zkusili všichni vzpomenout, jména částí, ze kterých se skládá vzduchovka.

To už však bylo šest hodin a přišli rodiče, se kterými jsme měli na závěr schůzky v klubovně setkání. Pověděli jsem kdo jsme, odkud jsem vzešli a kam směřujeme. Děti zatím venku s Baťůžkem sehráli nějaké sportovní klání s ringem a malým míčem.

Čas byl neúprosný a tak jsme se všichni, poněkud později, vydali k domovům.

WEB: www.volny.cz/sihasapa
vyšlo: 21. 9. 2016

Ilustrace: Testérka fotky: Canon S120
e-mail: sihasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael

Červíci na grilu

Na schůzce 14. září jsme na nástěnce poprvé uviděli nový nápis a pod ním gril s červíky. Během schůzky si každý obarvil svou slépku...

Pečení červíci a žížalky jsou vynikající zboží. Je to hlavně tím, že jsou skutečně oblíbeným jídlem každého opeřence.

O oblíbenost pečených žížalek a červíků se zasloužil kohout Ronny. Dostal myšlenku zřídit na každém rohu stánky spečenými červy. Od otevření prvního stánku mu blahořečí všichni opeřenci a Ronald z toho má nemalý zisk.

Na každém dvoře vyhrabávají slépice žížalky a červíky ze země a zasílají je do sítě Ronnyho stánků.

Firma je dnes rozběhnutá. Ronnyho občerstvení je dnes na každém druhém rohu a tak hledá, kam se vrtnou dále. Dělá věci, ve kterých je dobrý, stejně jako s červíky, má i v nich docela slušné úspěchy.

Každý z vás bude mít svou zásobárnu červíků. Červíky budete získávat hrou na grilu, podle výsledků dosažených na schůzce, nebo plněním speciálních úkolů, takových, do kterých se pouští i Ronny.

Členské příspěvky

Začalo další pololetí a tak je třeba zaplatit členské příspěvky. Stále se platí na půl roku. Výše příspěvku činí 150,-Kč.

Zaplatit je třeba do konce září. Bez zaplacení příspěvků nemáte nárok na oddílový časopis a případné oddílové ceny.

NĚCO NA BEDNU...

Nazdar

luštitelé. Pro dnešní číslo jsem připravil takovou oddychovku. Porovnejte obrázky a najděte rozdíly.

řešení pošlete na oddílovou adresu: sahasapa@centrum.cz, nebo přineste na schůzku.

Řešení z minulého čísla: císařskou pečet' jsme hledali DVAKRÁT

LETEM SVĚTEM

BĚHEM LETOŠNÍHO TÁBORA, JSEM ZAZNAMENAL PĚKNÝ OBJEV. PŘI PŘÍPRAVÁCH NA „FALEŠNOU STOPŮ“, JSME S OKEM NARAZILI NA SKUPINU VZROSTLÝCH STROMŮ. NEPAMATUJI SI, ŽE BYCH NĚKDE V KRAJÍCH NAŠÍ REPUBLIKY NA PODOBNÉ VELIKÁNY NARAZIL. PŮVODNĚ JSEM SI MYSLEL, ŽE JSME PROŠLI KOLEM BOROVIC. TEPRVE PŘI ZPRACOVÁNÍ FOTEK Z POTÁBOROVÉ VÝPRAVY „FOCENÍ S VELIKÁNY“ JSEM ZJISTIL, ŽE TY KORUNY URČITĚ BOROVICÍM NEPATŘÍ. CO TO ALE JE? NÁSLEDNĚ PÁTRÁNÍ BYLO ÚSPĚŠNÉ...

DOUGLASKA TISOLISTÁ

je stálezelený jehličnatý strom z čeledi borovicovité. Douglaska je dlouhověká dřevina, která se v Severní Americe dožívá i více než 1000 let. Na svých přirozených stanovištích dosahuje výjimečně výšky až 100 metrů a obvodu přes 5 metrů. Její rozšíření do jiných částí světa je dílem člověka.

Kůra douglasky má v mládí šedo zelenou barvu, s viditelnými pryskyřičnými kanálky. S přibývajícím věkem se obvykle mění na hluboce rozpraskanou borku. Jehlice douglasky jsou v mládí měkké, později tvrdší, ploché, 15 - 25 milimetrů dlouhé a rozložené do stran. Po rozemnutí voní po citrusech. Vzrostlé stromy jsou rovněž známé svojí odolností proti požárům. Ta je dána právě vlastnostmi široké vrstvy kůry. V místech původního rozšíření požáry přispívají reprodukci. Teplo ohně způsobí rozevření

šišek a semena vypadávají do „vyčištěného“ terénu.

Douglaska je v celé Evropě uvažovaným druhem v souvislosti s klimatickými změnami. Výzkumy dokazují, že je právem počítána mezi stabilizační dřeviny s příznivým vlivem na stabilitu lesních porostů. Vzhledem ke svému kořenovému systému je na hlubokých půdách odolnější proti větru než jiné dřeviny.

takto nevypadají stromy nijak neobvykle, když však stojíte u nich...

ZÁŘÍ

BODOVÁNÍ

pořadí	jméno	7.9.	s272	14.9.	s273	řprorůka	celk
1.	Tete	6	-	9	3	-	18
2.	Matyáš	8	-	9	-	-	17
3.	Olča	3	-	7	-	7	17
4.	Lucka	7	-	8	-	-	15
5.	Adam	4	3	4	3	-	14
6.	Veverka	10	-	3	-	-	13
7.	Dave	7	-	6	-	-	13
8.	Kája	7	-	4	-	-	11
9.	Pát'a	5	-	5	-	-	10
10.	Jáša	9	-	-	-	-	9
11.	Matouš	6	-	-	-	-	6
12.	Tonda	-	-	5	-	-	5
13.	Patrik	-	-	-	-	-	-
14.	Tomáš	-	-	-	-	-	-
15.	Domi	-	-	-	-	-	-
16.	Sam	-	-	-	-	-	-

Fotka v retro stylu — to, aby bylo vidět, že je to pěkný macík. Obvod kmene tohoto nejobjemnějšího stromu byl 330 cm. Pěkné, co říkáte?

půlčik

slěpky pro „červíky na grilu“

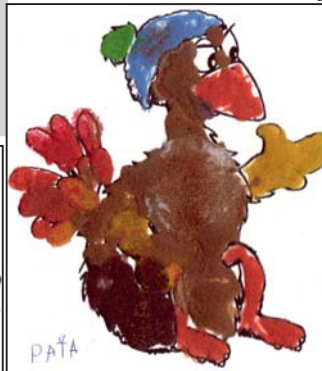

jak jsme pracovali

Pro naši novou dlouhodobou hru jsme se pustili do vyzdobení připravených obrázků s ptáčky. Zvolili jsme netradiční techniku – obarvení sypaným pískem...

vytvořil DAVE

vytvořila PÁŤA

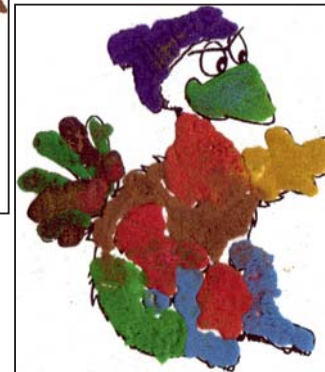
vytvořil ADAM

vytvořil TONDA

vytvořil MATY

vytvořila OLČA

vytvořila LUCKA

vytvořila KÁJA

vytvořila TETE

vytvořila BARČA

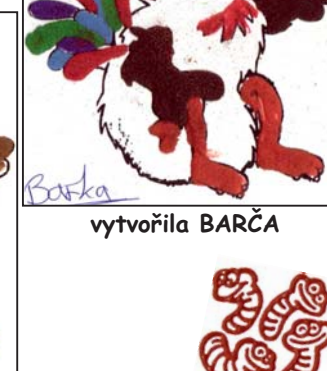
vytvořila OLČA

vytvořila ZUZKA

vytvořil MILACH

vytvořil MATES